

Schorsing en ontslag

Het ontstaan en de loop van het geding

Bij brief van 7 augustus 2012 is appellant, op nader aan te voeren gronden, in beroep gekomen tegen het ontslagbesluit van verweerster van 29 juni 2012. Bij brief van 24 augustus 2012 heeft appellant nadere gronden aangevoerd, een en ander met overlegging van – vele – producties. Van verweerster is een verweerschrift met producties ontvangen gedateerd 8 oktober 2012. Bij brief van de gemachtigde van appellant van 9 november 2012 heeft appellant aan de commissie doen toekomen zijn “eigen visie” met daarbij een groot aantal producties genummerd B-1/B-158. Op 16 november 2012 heeft te Eindhoven ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellant was in persoon aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerster werd vertegenwoordigd door de heer, rector, bijgestaan door de gemachtigden.

Ter zitting heeft de commissie beslist dat de brief van de gemachtigde van 9 november 2012 alsmede de daarbij gevoegde zienswijze van appellant als processtuk zullen worden aangemerkt. Met betrekking tot de daarbij gevoegde producties B-1/B-158 heeft de commissie beslist dat het indienen daarvan in strijd is met een behoorlijke procesorde. De commissie heeft daarbij gelet op het – zeer aanzienlijke– aantal van deze stukken, het feit dat niet valt in te zien dat de stukken niet eerder hadden kunnen worden geproduceerd en de beperking van de mogelijkheid voor verweerster om zich deugdelijk daarop te verweren.

Bij beroepschrift van 18 juli 2012 heeft appellant beroep aangetekend tegen het schorsingsbesluit van 8 juni 2012. Appellant heeft daarbij producties overgelegd. Ook dit beroep is ter zitting van de commissie van 16 november 2012 behandeld.

De feiten

Appellant kwam op 1 september 2002 in dienst van verweerster. Van het schooljaar 2002/2003 tot en met het schooljaar 2004/2005 bekleedde hij de functie van unitdirecteur onderbouw. Conflicten met de unitdirecteur bovenbouw hadden tot gevolg dat laatstgenoemde de organisatie verliet, terwijl aan appellant de functie van projectdirecteur werd aangeboden. Als zodanig had appellant een lesgevende taak en was hij daarnaast verantwoordelijk voor een aantal projecten. Omstreeks begin 2008 werd appellant door de toenmalige interim rector overgeplaatst van de vestiging te naar de vestiging te om daar aan de locatie leiding te geven. Per 1 mei 2008 werd de heer aangesteld als algemeen rector van de 3 scholen die deel uitmaken van hetcollege, waaronder hetcollege te In de periode daarna was er sprake van oplopende spanningen tussen de algemeen rector en appellant. Dit resulteerde op 11 januari 2011 in de oplegging van een berisping aan appellant. Op 16 februari 2011 werd in overleg besloten dat appellant zou terugtreden als locatiedirecteur en in de plaats daarvan coördinator Leonardo-onderwijs zou worden. Per 1 mei 2011 droeg appellant het locatieleiderschap over aan de nieuwe locatieleider. Dit project is geen succes geworden.

Bij brief van 19 april 2012 sprak verweerster het voornemen uit tot opzegging van de arbeidsovereenkomst. Na kennisneming van de zienswijze van appellant heeft verweerster bij brief van 29 juni 2012 aan appellant medegedeeld dat zij tot het besluit was gekomen de arbeidsovereenkomst met appellant op te zeggen per 1

oktober 2012. Als gronden voor de opzegging vermeldt verweerster in het besluit dat zij appellant onbekwaam of ongeschikt acht voor zijn functie als Leonardo-coördinator en/of dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan plichtsverzuim en/of dat er sprake is van gewichtige omstandigheden die redelijkerwijs geacht moeten worden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten.

Bij brief van 8 juni 2012 heeft verweerster appellant geschorst in verband met het voornemen tot opzegging van het dienstverband.

De standpunten van partijen

Appellant heeft bij aanvullend beroepschrift de navolgende gronden voor zijn beroep aangevoerd.

Appellant betwist dat hij onbekwaam en ongeschikt is voor zijn functie. Hij heeft een en ander in zijn producties genoegzaam weerlegd. Hij benadrukt dat hij onvoldoende ondersteuning kreeg. Hij was al geruime tijd bezig het (Leonardo)project te trekken, maar werd door zijn leidinggevende daarin tegengewerkt. Bovendien, als verweerster niet tevreden was over zijn aanpak had het in de rede gelegen dat hem meer ondersteuning was geboden en functionerings- en beoordelingsgesprekken hadden plaatsgevonden, waarbij hem een termijn was geboden om zijn prestaties te verbeteren.

Het verwijt dat hij is tekortgeschoten in het aanleveren van een curriculum voor het Leonardoproject is niet terecht. Het curriculum, zoals dat door een ander was ingeleverd, heeft appellant zelf gemaakt.

Over het verwijt van het zoekraken van leerlingendossiers: bij het vertrek van appellant lagen de dossiers nog op de gebruikelijke plaats. Wat er daarna mee is gebeurd kan hij niet verklaren.

Appellant betreurt het dat verweerster mediation afwijst. Indien verweerster stelt dat hij niet goed functioneerde en dat blijkbaar niet zo bij hem is overgekomen, schort er iets aan de communicatie en dat wenst appellant juist sedert 2010 op te helderen. Nu staat verweerster met de hakken in het zand en wenst alleen maar te komen tot beëindiging. Juist door de halsstarrige houding van verweerster is appellant genoodzaakt zich tot het uiterste te verweren.

Verweerster wenst zonder enige onderbouwing niet tot in detail op de stellingen van appellant in te gaan. Appellant concludeert daaruit dat het juist aan de zijde van verweerster is gelegen dat de arbeidsrelatie verstoord is geraakt. Telkenmale voerde appellant iets aan wat als zijnde niet van belang ter zijde werd geschoven. Steeds werd hij erop gewezen dat hij zaken had moeten aankaarten, echter is aangetoond dat hij dit wel heeft gedaan maar dat dit als te gedetailleerd terzijde werd geschoven. Verweerster heeft een usb-stick (met e-mails) aangeleverd die niet te openen was. Ondanks herhaalde verzoeken bleef verweerster weigerachtig appellant daarbij te ondersteunen. Daardoor is appellant in zijn verdediging geschaad. Hij heeft de usb-stick zelf op eigen kosten moeten openen.

Voor het overige verwijst de gemachtigde van appellant in het aanvullend beroepschrift naar hetgeen in het beroep tegen de schorsing is aangevoerd en naar door hem overgelegde producties.

Verweerster voert het navolgende aan.

Ten onrechte stelt appellant dat verweerster oneigenlijk gebruik maakt van de ontslaggronden. Verweerster is van mening dat appellant ongeschikt bleek, hetgeen zich onder meer uitte in het keer op keer niet voldoen aan verzoeken tot het opstellen van een curriculum, wat een van zijn belangrijkste taken was als Leonardo-coördinator. Hij maakte zich daarmee tevens schuldig aan plichtsverzuim, zoals hij zich ook schuldig maakte aan plichtsverzuim door uitdrukkelijke instructies (in de kwestie rond de heer) van de schoolleiding in de wind te slaan.

De positie van appellant was tot slot niet meer houdbaar door zijn houding en gedrag dat als contraproductief, belemmerend, frustrerend en als tijdrovend werd beschouwd. Deze houding en gedrag komen mede tot uiting in de wijze waarop appellant in dezen beroep heeft aangetekend. Zijn beroep is bepaald uitgebreid. Alle feitelijke stellingen worden uitvergroot. Allerhande zaken, relevant of irrelevant, worden er met de haren bijgesleept. Deze houding en gedrag leveren gewichtige omstandigheden op die de mogelijkheid van voortzetting van het dienstverband met appellant uitsluiten, mede gelet op de moeilijke situatie waarin de school verkeerde.

Appellant stelt ten onrechte dat verweerster zich schuldig heeft gemaakt aan vormverzuim in de cyclus van functioneringsgesprekken en het geven van de berisping. Uit artikel 16.7 van de cao VO blijkt immers dat een gesprekkencyclus bestaat uit loopbaangesprekken, functioneringsgesprekken, beoordelingsgesprekken of andersoortige gesprekken die hetzelfde beogen. In de gesprekken is het disfunctioneren van appellant vele malen uitvoerig aan de orde gekomen. Verweerster merkt op dat appellant op bijna elk verslag van de gesprekken een zeer uitvoerig addendum heeft aangebracht, waarin hij zijn visie op het gesprek beschreef.

Naar de mening van verweerster is mediation zinloos. Appellant heeft op vier plaatsen de kans gehad zijn talenten te bewijzen en resultaten te bereiken. Drie keer heeft verweerster moeten constateren dat dit niet is gelukt.

Dat de usb-stick niet viel te openen valt verweerster niet aan te rekenen.

De motivering

Het is voor de commissie onmogelijk om in te gaan op de inhoud van de talloze producties, met name e-mails, die in deze zaak in het geding zijn gebracht. De overgelegde stukken geven wel, in samenhang met de stellingen van de partijen, zicht op een arbeidsverhouding die minstens als zeer moeizaam moet worden aangemerkt.

Appellant heeft diverse leidinggevende functies bij verweerster vervuld. Vanaf 2002 tot 2005 bekleedde hij de functie van unitdirecteur onderbouw. Na een conflict met de unitdirecteur bovenbouw heeft laatstgenoemde de organisatie verlaten en is aan appellant een andere functie aangeboden, te weten die van projectdirecteur. Niet is

gebleken dat appellant deze taak niet naar tevredenheid heeft vervuld. Begin 2008 werd hij door de voorganger van de huidige rector benoemd tot locatiedirecteur van de vestiging in Met de kort nadien aangetreden algemeen rector, de heer, ontstond een stoeve samenwerking met een moeizame onderlinge communicatie. In een gesprek van 17 juni 2009 is over deze stoeve samenwerking gesproken. In het najaar van 2009 escaleerden de problemen over (het door appellant verstrekken van een voorschot aan) een gepensioneerde medewerker, de heer, waarover op 28 oktober 2009 een gesprek is gevoerd en mails zijn gewisseld. Ook kwamen er problemen over volgens verweerster te late afmeldingen van appellant voor management- en teamvergaderingen, waarover is gesproken op 5 november 2009. In de zomer van 2010 hebben gesprekken plaatsgevonden tussen de algemeen rector en appellant over het stellen van prioriteiten door appellant, die volgens de algemeen rector te zeer voorrang gaf aan detacheringsactiviteiten, hetgeen een verdere escalatie tussen hen opleverde. In november 2010 ontstonden - wederom - problemen over het inhuren door appellant van de gepensioneerde medewerker De spanningen tussen de algemeen rector en appellant liepen daardoor op. Het incident leidde tot een schriftelijke berisping van 11 januari 2011. Op 16 februari 2011 vond een gesprek plaats tussen de algemeen rector en appellant waarin werd besloten dat appellant zou terugtreden als locatiedirecteur en in plaats daarvan coördinator Leonardo-onderwijs zou worden. Door allerlei omstandigheden, die deels buiten de invloedssfeer van appellant lagen, is dit project mislukt. Er is een aantal gesprekken met appellant gevoerd, in de vorm van functioneringsgesprekken en andere gesprekken waarin het functioneren van appellant in kritische zin aan de orde kwam, te weten op 28 november 2011, 15 december 2011, 6 februari 2012 en 5 maart 2012. Als een rode draad in de kritiek op appellant loopt het verwijt dat appellant niet heeft zorggedragen voor een deugdelijk curriculum voor de inrichting van het Leonardo-onderwijs. Hierover zijn niet alleen de nodige gesprekken gevoerd, maar zijn ook vele e-mails gewisseld. Dit alles heeft niet geleid tot een duidelijke communicatie tussen appellant en zijn leidinggevenden, doch slechts tot toenemende irritaties en verslechtering van verhoudingen. Tot en met de zitting van de commissie zijn de partijen het over het curriculum (naast vele andere zaken) hartgrondig oneens gebleven. Appellant stelt zich ten aanzien van het curriculum op het standpunt dat hij op 6 juni 2011 aan zijn verplichtingen heeft voldaan (zie productie N6.2), terwijl dit stuk volgens verweerster niet hetgeen is wat zij bedoelt met een curriculum als basis voor het Leonardo-onderwijs.

Dit geschil over het curriculum is symptomatisch voor de wel zeer slechte onderlinge communicatie en de slechte verstandhouding tussen appellant en zijn leidinggevenden: de vele gesprekken en daarnaast talloze e-mails tussen appellant en zijn leidinggevenden lossen de problemen niet op, maar geven in een steeds meer verslechterende relatie steeds meer verhardende standpunten weer, waarbij het in de eerste plaats gaat om het gelijk in plaats van om de inhoud.

Het voorgaande brengt niet mee dat appellant onbekwaam of ongeschikt moet worden geacht voor zijn functie van projectdirecteur. In dit verband is mede van belang dat niet is aangetoond dat hij in de periode 2005-2008 als zodanig niet naar behoren heeft gefunctioneerd. Ook vindt de commissie geen voldoende gronden om aan te nemen dat hier sprake is van plichtsverzuim, nu appellant weliswaar niet altijd handig heeft geopereerd, maar anderzijds blijkt heeft gegeven van grote betrokkenheid en hij ook heeft gehandeld in de overtuiging het goede voor de school te doen.

De commissie is echter wel van oordeel dat sprake is van redenen van gewichtige aard als bedoeld in artikel 9.b.3. aanhef en sub 12 van de cao VO. De jarenlange, tijdrovende, ingewikkelde, steeds emotioneler wordende communicatie en confrontaties tussen appellant en zijn leidinggevenden hebben een situatie doen ontstaan waarin een verdere samenwerking niet meer mogelijk is, waarbij niet duidelijk is geworden dat deze situatie in overwegende mate aan de werkgever is te wijten.

Om deze reden moet het beroep tegen het ontslag ongegrond worden verklaard.

Wat betreft het beroep tegen de schorsing overweegt de commissie dat het hier gaat om een schorsing als ordemaatregel op grond van artikel 9.b.6., lid 5, van de cao-VO voor de duur van de procedure tot beëindiging van de aanstelling. De schorsing is geheel in overeenstemming met deze cao-bepaling opgelegd. Het daartegen gericht beroep is daarom ongegrond.

De beslissing

De commissie:

verklaart de beroepen ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 16 november 2012 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, drs. J.A.M. Buijs, mr. J.M.J. Godrie en dr. H.A.P. Wolfhagen, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.